

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De duplici pugna carnis ac spiritus. III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT II.

De quinque panibus in deserto huius vitæ.

Matt. 4.

1. **N**on in solo pane vivit homo, sed in omni verbo Dei. Deus Dominus ac Saluator noster, locutus est olim antiquis sanctis per legem & prophetas, & nunc adhuc nobis quotidie loquitur in scripturis sanctis, per sanctos doctores veteris ac novi Testamenti expositores, quid credere, & qualiter vivere, & Deo seruire debeamus. Libenter ergo lege & scribe verba sanctorum ex ore Dei pro salute multorum. Dixit deuotus sacerdos dominus Florentius Dauentriensis vni de fratribus suis: Indifferens mihi est, nec multum refert, vtrum in antiquo an nouo Testamento lego, vtrumque enim Deus fecit.

Florentij
dictum de
lectione
sacra scri-
ptura.

Gerardi
vox de
sensibus
sacra scri-
ptura.

2. Cum venerabilis magister Gerardus Magnus horas legeret cum discipulo suo, postea ab eo quasiuit: Intelligis bene Ioannes, quæ legis? Qui respondit: Nō omnia. Dixit ergo ipsi secreta. In singulis versibus & verbis psalmi, varius & mysticus sensus mihi occurrit. Gratias Deo & sanctis Doctoribus, qui me fideliter variis sensibus instruxerunt. Igitur de misericordia & gratia Dei, accipe quinque panes in deserto huius vitæ, ad virtuosè viuendum vtiles & efficaces. Primus panis est dolor cordis, de omnibus malis præteritis in seculo gestis. Secundus est confessio oris, de quotidianis defectibus in ordine commissis, & de magna negligentia multi boni operis. Tertius est panis diuinæ consolationis in oratione, de spe veniæ, & de remissione peccatorū. Quartus est panis gratificationis, pro beneficiis à Deo acceptis, tam in prosperis quàm in aduersis. Pro quibus omnibus Deus sit iugiter benedictus, cuius misericordiæ non est numerus, qui vsque modò non desinit benefacere nobis. Quintus est panis internæ iubilationis & contemplationis, de spe æternæ beatitudinis, & magnitudine futuræ gloriæ cum Deo & omnibus sanctis eius. Lauda ergo Deum pro quinque panibus istis, & multis aliis beneficiis eius in his tribus signatis, scilicet bonis naturæ, gratiæ, & perennis gloriæ.

CAPVT III.

De duplici pugna, carnis & spiritus.

Psalm. 118.

1. **N**arrauerunt mihi iniqui fabulationes, sed non vè lex tua. Custodi ergo omnes sensus tuos, ne seducaris à vanis & illecebris demonū figmentis. Nam quamdiu homo vivit, pugnare eum oportet, ne vincatur: sed non semper equè fortiter tentatur. Igitur in hoc bello positus, clama precibus & sedulis gemit.

gemitibus ad Dominum in calis. Caro trahit deorsum, spiritus trahit sursum. Caro quærit mollia & blanda, spiritus contra suadet dura & aspera. Si sequeris carnem, decipieris: si sequeris spiritum, coronaberis.

2. Attende diligenter, & caue ab omni parte; quia non es tutus ab hostium iaculis, vbi cumque fueris, vel intus vel foris. Sint vulnèra Christi cordi tuo firmiter infixæ: Iesus & Maria custodes in omni via. Istos pro armis indue, & pro gladio & baculo in manu retine. Cum indoctis, inexpertis, & indiscretis; cum importunis & audacibus, noli multum loqui; ne leuiter offendaris. Cum humilibus & simplicibus Deum diligentibus, libenter loquere & consiste. Iuuat bona societas colloquens de Deo, nocet mala societas fabulans de mundo, Caue obloquentes, sequere simplices & tacentes.

CAPVT IV.

De instabilitate humani cordis.

1. **T**ædet animam meam vite meæ. Quare? Propter laborem & dolorem & multa aduersa, quæ mihi occurrunt, & à Deo me separant. Quid igitur faciam, & quò me vertam, vt melius habeam? Sustine patienter, & expecta Dominum confidenter; quia iuxta est Dominus his, qui tribulato sunt corde, & humiles spiritu saluabit. Nam propter superbiam & mentis elationem defletendam, iuste patimur, affligimur, deprimimur & despiciuntur. Reduc ergo ad mentem vitia & peccata tua, cum foris despiceris, & tacebit querela & indignatio tua de obiectis. Nemo purus à peccato, nemo liber à sorde, nemo innocens à culpa & pœna, omnes enim peccauimus. Solus Deus purus, sanctus, & immortalis, æternus, immensus, inuolabilis, & super omnia laudabilis in secula. Sit ergo tota spes & lætitia tua in Deo, & bona voluntas etiam parata pati pœnam propter Deum. Omne gaudium mundi citò transit, & omnis laus eius plena iræ & dolo. Omnis etiam delectatio carnis, pœnam habet sibi annexam, & meretur confusionem & defectum. Qui multa habet, multam curam ex eis patietur. Qui modicis scit contentari, pœnator erit.

2. Infelix est & miser, qui Deo non seruit. Perdit totum quod habet, qui Deum non amat. Vanus est & instabilis, qui in creaturis se imponit, & Deum negligit. Beatus, cui Deus est omnia in omnibus & cum Paulo Apostolo lætus dicit: *Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini mei Iesu Christi: per quem mundus mihi crucifixus est & ego mundo.* Legitur in Prouerb. de pigro & instabili corde in Dei seruitio: *Vult piger & non vult.* Hoc est: Vult bene conedere & habere, & non vult laborare & ieiunare. Vult

Aliorsum nos trahit caro atque spiritus.

Iob. 10.

Psal. 33.

Aduersa mundi huius, leuiter toleranda.

Prou. 20.

Iob. 15.

Rom. 3.

Gal. 6.

Prou. 13.

diu